

forlanges en eneste Skillings Garantie, og at den eneste Fare, Staten kan være udsat for, vilde være, at komme til at tage Jernbanen for en Trediedeel af dens Beføstning; den Fare troer jeg, man kunde og burde have udsat sig for. At der neppe nu er nogen Udflugt til, at denne Jernbanesag vil komme ille, maa jeg desværre beklende, idet jeg ikke troer, at der under de nærværende Forhold er den mindste Udflugt til, at nogen Mand vil paatage sig et saa stort Foretagende. Dengang Tilbudet blev gjort, vare Pengene 2 pCt. værd, nu ere de blevne 4 pCt., og med de nærværende Udflugter til en mulig Forstyrrelse af den europæiske Fred og den deraf følgende Omvæltning af alle Pengeforhold, antager jeg det som givet, og jeg siger det med stor Sorg og Bekymring, at dette Foretagende nu er strandet, og jeg er vis paa, at samtlige Medlemmer med mig beklage, at vi ikke have grebet til i rette Tid. Der havde været Tid nok i den forrige Rigsdagssession til at fremme denne Sag til Afgjørelse, og havde der ikke været Tid dertil, vilde der have været det, naar man ikke igjen havde foretaget denne hensynsløse og voldsomme Opøsning af Rigsdagen, som har fordærvet saamangen en Sag (Hysen!), og sat os i en høist uheldig Stilling (Hysen!). Jeg troer, at denne Sag og den hele Finantsag burde have været tilendes bragt, og saa kunde man derefter have opløst. De Herrer have behaget at hysse af mine Ord. I den Anledning skal jeg minde dem om, at en græft politisk Taler altid ansaae Bifaldsyttringer som Tegn paa, at han havde sagt noget Galt. Jeg skal gjøre det Omvendte, og antage Deres Mishag som Tegn paa, at jeg har sagt noget Rigtigt.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at den ærede Taler har været berettiget til at bruge det Udtryk, han brugte, nemlig en „voldsom“ Opøsning.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun korteligen bemærke, at min høttagede Collega, som allerede af den sidste Taler bemærket, er gaaet bort herfra, hvilket var nødvendigt paa Grund af vigtige Forretninger, han havde i det andet Thing. Havde han været tilstede, vilde han vistnok, forsaavidt han dertil maatte

finde Anledning, have besvaret den nylig holdte Tale, navnlig forsaavidt dert indeholdtes personlige Angreb paa hans Fremgangsmaade i denne Sag. Jeg kunde vistnok ogsaa sige Udskiltigt i Anledning af de Angreb, som den ærede Taler tillod sig paa Finantsministeren, men, da jeg aldeles ikke er inde i denne Sag i dens Heelhed, saaledes som min ærede Collega, saa vilde det Svar, jeg kunde give, dog ikke have det Eftertryk, som et Svar af ham selv, og jeg skal altsaa allerede af den Grund ikke indlade mig derpaa. Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfør jeg troer ikke at burde dette, den nemlig, at det forekommer mig, at den ærede Taler har indladt sig paa en saadan Bidløstighed, som aldeles ikke passer sig til det Trin, hvorpaa Sagen nu staaer. Her er blot Spørgsmaal om en Interpellation, angaaende hvad Regjeringen har isinde at foretage med Hensyn til Jernbaneforetagendet, og derpaa er allerede givet tilstrækkeligt Svar; den ærede Taler har derimod indladt sig paa et nærgaaende Angreb paa Regjeringen og navnlig paa Finantsministeren; men dette ligger aldeles udenfor Grændserne af denne Sag, i hvilken det, hvis den paa anden Maade skulde blive fremmet, vistnok ikke vil mangle paa de Oplysninger, som virkelig kunde være tjenlige for Sagen.

Müller: Efter de meddeelte Oplysninger forekommer det mig, at Ministeriet tidligere har haft en anden Stilling i denne Sag end den, som det nu indtager. Den ærede Finantsminister har udtalt, at der fra hans Departement er udarbejdet et Udkast, bestaaende af 2 SS, den ene, indeholdende Pengevilkårene, hvorpaa den omhandlede Bane kunde afflutes, og den anden, et Forslag til Bemyndigelse for Regjeringen til, efter nærmere Undersøgelse, selv at bestemme Banens Retning. Herefter skulde man troe, at Sagen var moden til Fremlæggelse; men den høttærede Minister oplyste tillige, at dette Lovforslag var meddeelt de af Ministeriet benyttede tekniske Raadgivere, hvormed jeg maa antage, at der er meent Ingenieurcorpset eller dets Chef. Sagen stiller sig derefter saaledes, at den tidligere vistnok har været anseet for moden til at forelægges Thinget, men for Die-